

Україна: кроки до гомодиктатури (аналітичний огляд)

архімандрит Сергій (Яровий)

У цьому короткому огляді висвітлено процес впровадження (під тиском структур та правового поля Європейського союзу) до українського правового поля норм, що захищають так звані «права ЛГБТ» та нав'язування українському суспільству гомосексуальної ідеології як норми. Розкрито зміст та значення ідеологічної концепції «ЛГБТ». Розглянуто взаємозв'язок між ідеологією ЛГБТ, правовим полем ЄС та процесом нав'язування гомодиктатури українському суспільству.

Ключові слова: Європейський союз, Україна, український народ, законодавство України, переслідування християн, гендерна ідеологія, гомодиктатура, антидискримінаційне законодавство, «гендер», «соціальна стать», «сексуальна орієнтація», «гендерна ідентичність», «ювенальна юстиція», «трансгендер», «інтерсексуал», гей-парад.

«Відав їх Бог у похотях сердець їхніх у нечистоту, щоб вони самі сквернили свої тіла... жінки їхні замінили природне єднання на протиприродне; так само і чоловіки, обмишівши природне єднання з жіночою статтю, розпалювалися похиттю своєю один до одного, чоловіки на чоловіках сором чинячи, одержуючи в собі самих належну відплату за свій блуд. А що вони не вважали за потрібне мати Бога в розумі, то Бог віддав їх перекрученому розумові – чинити неподобства»
(Рим. 1: 24-28)

Нашу планету все дужче й більш безжально поневолює нищівний та вбивчий привид гомодиктатури¹. Не оминув він і Україну. Як велетен-

¹ Слово «диктатура» – латинського походження і перекладається українською мовою як «необмежена влада». Похідний від цього слова термін «диктатура» означає, що вся повнота влади в усій державі чи на якійсь її території цілковито належить одній особі чи правлячій групі осіб (партії, союзу, класу), які керуються власними інтересами чи певною ідеологією. Для забезпечення виконання політичної волі верховної влади, диктатура зорганізована в максимально жорстку пірамідальну централізовану структуру та спирається на відповідний політичний режим, безпосередньо застосовуючи апарат примусу – силові структури та органи держави (армію, поліцію, судову систему, карні установи), а також пряме насильство, репресії та терор.

ський спрут із голлівудських фільмів жахів, він все щільніше й щільніше стискає навколо неї свої брутальні мерзенні щупальці. Мета його єдина – знищити та погубити душі й тіла українського народу, щоб цей народ не мав ніколи майбутнього та зник з обличчя землі. Так він вчинив з багатьма народами, деградувавши їх чи навіть знищивши, що про них не залишилося вже навіть якоїсь виразної згадки.

У наш час привид гомодиктатури маскується під такі священні поняття як «права людини», «права особи», взагалі не маючи нічого спільного з ними. У країнах, де привид гомодиктатури здобув перемогу, їхньою сучасною реалією базових стандартів у сфері прав людини та антидискримінаційного законодавства є цілковите змішування природних прав з протиприродними проявами та легалізація останніх. Так, у цих країнах гомосексуалізм та протиприродні способи життя ЛГБТ², їхня пропаганда та популяризація, узаконення так званих «одностатевих партнерств» чи гомосексуальних «шлюбів», надання можливості «усиновлення» дітей одностатевими «подружжями» – визнаються за норму та підносяться до рангу фундаментальних прав людини.

У реалії, як показує практика, так звані «права ЛГБТ» завжди переважають над будь-якими справжніми правами людини, коли вони вступають у суперечність із так званими «правами ЛГБТ». Неприйняття чи заперечення аномальних проявів сексуальності в таких країнах кваліфікується як дискримінація та вважається тяжким кримінальним злочином, що тягне за собою суворе покарання. Антидискримінаційні стандарти або як їх ще називають «*стандарти рівності*»³ чи «*стандарти рівних можливостей*» у цих країнах стали інструментом законодавчого впровадження аморальності та антицінностей. Це призвело до фактичного встановлення гомодиктатури, дискримінації переважної більшості та порушення її фундаментальних прав: свободи слова та думки, можливості вільного сповідання та практики переконань сумління та релігії, дотримання та пропагування традиційних культурних та моральних принципів.

У багатьох із цих країн через систему ЗМІ безальтернативно пропагують гомосексуальний спосіб світобачення, а через систему освіти,

² Аббревіатура слів: лесбійки, гомосексуали, бісексуали, трансгендери.

³ В Євросоюзі під терміном «рівність», урівнюють норму зі збоченням.

починаючи з дитячих садків та шкіл, дітей, підлітків і молодь навчають «про природність та нормальність гомосексуалізму»; проводять тести на виявлення серед них так званих «осіб гомосексуальної чи трансгендерної орієнтації».

У таких країнах священнослужителі, віруючі і всі ті, хто не поділяє ідеології ЛГБТ, піддаються різноманітним формам дискримінації⁴ та переслідування. Про переслідування християн в ЄС все більше і частіше заявляють представники християнських церков Європи. Навіть цитата з Біблії, що засуджує явище гомосексуалізму, може бути класифікована так званим «антидискримінаційним законодавством» як «розпалювання ворожнечі та ненависті» до ЛГБТ та їхнього способу життя і може стати причиною до ув'язнення чи до застосування різноманітних репресивних дій. Лікарі та психологи, які лікують від гомосексуальної залежності, можуть бути звільнені з роботи та позбавлені ліцензії за «непрофесіоналізм та шахрайство», навіть засуджені, на тій підставі, що гомосексуалізм у цих країнах визнаний за «норму» та не «є відхиленням». Державні службовці⁵, працівники та установи всіх форм власності, які відмовляються співпрацювати з ЛГБТ та обслуговувати їхні заходи, можуть бути покарані «за дискримінацію» та притягнутими до відповідальності, зокрема, кримінальної.

Головним форпостом пропаганди, поширення та агресивного утвердження гомодиктатури у світі, особливо в країнах Європи, є Європейський союз та його інституції – Європейський парламент та Європейський суд із прав людини. Іншим потужним центром

⁴ Один із яскравих фактів. Верховний суд Британії не дозволив християнській парі з міста Дербі всиновлювати дітей за її негативне ставлення до гомосексуалізму. Суд ухвалив, що традиційний християнський погляд на гомосексуалізм є «шкідливим» для дітей. Суд зазначив, що на його рішення вплинула моральна оцінка гомосексуалізму подружжям. Британський суд отказав християнській парі в усыновлении из-за неприязни гомосексуализма. Електронний ресурс: <http://old.cnlnews.tv/2011/03/02/adoption>.

⁵ Ось кілька прикладів. Суд французького міста Марсель засудив співробітницю мерії, яка відмовилася надати «шлюб» одностатевій парі – двом жінкам. Електронний ресурс: <http://kyrios.org.ua/news/world/18265-spivrobotnitsju-meriyi-zasadili-za-vidmovu-nadati-shljub-dvom-zhinkam.html>. Проти реєстрації «одностатевих шлюбів» виступали багато французьких мерів, особливо в провінції. Вони подали прохання до Конституційної ради з проханням переглянути положення закону про «одностатеві шлюби» і звільнити чиновників від необхідності їх реєструвати в разі наявності релігійних переконань. Однак прохання було відкинуто, а незгодним мерам уряд просто пригрозив судовим переслідуванням за «дискримінацію».

нав'язування гомодиктатури як в середині країни, так і ззовні, є державна вертикаль Сполучених Штатів Америки.

Базовою вимогою законодавства Європейського союзу до будь-якої країни, яка хоче стати членом ЄС, є так звані «повага та дотримання» цими країнами так званих «прав ЛГБТ» і так звана «боротьба з їхньою дискримінацією». Так, у Резолюції Європейського Парламенту В4-0824 & 0852/98 «Про рівні права геїв та лесбійок в ЄС» від 17 вересня 1998 року⁶ зазначено, що країни, які мають намір вступити до ЄС, повинні скасувати всі законодавчі акти, що порушують права лесбійок та геїв, і мають поважати та дотримуватися права лесбійок та геїв. У Лісабонському Договорі, який є фактичною конституцією ЄС, у статті 10 Розділу II Частини 1 стверджується⁷, що

«При визначенні та здійсненні своєї політики і діяльності Союз має бути спрямований на боротьбу з дискримінацією за ознакою статі, расового чи етнічного походження, релігії чи переконань, інвалідності, віку чи сексуальної орієнтації».

Відсутність так званої «дискримінації ЛГБТ» – необхідна умова членства в Раді Європи. Це положення регулюється, зокрема, Резолюцією Парламентської асамблеї Ради Європи⁸ «Дискримінація на підставі сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності» 1728 (2010)⁹ і Рекомендацією Парламентської асамблеї Ради Європи з такою самою назвою 1915 (2010)¹⁰, що були прийняті на пленарному засіданні ПАРЄ 29 квітня 2010 року.

Пункт 1 Резолюції стверджує, що людство поділяється на гетеросексуалів, гомосексуалів (геїв і лесбійок) та бісексуалів. Цей поділ

⁶ Резолюція Європейського Парламенту «Про рівні права геїв та лесбійок в ЄС» В4-0824 & 0852/98 від 17 вересня 1998 року. Електронний ресурс: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:51998IP0824>.

⁷ Лісабонський Договір. Електронний ресурс: <http://www.lisbon-treaty.org/wcm/the-lisbon-treaty/treaty-on-the-functioning-of-the-european-union-and-comments/part-1-principles/title-ii-provisions-having-general-application/152-article-10.html>.

⁸ Україна є членом Парламентської Асамблеї Ради Європи з 1995 року.

⁹ Резолюція Парламентської асамблеї Ради Європи «Дискримінація на підставі сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності» 1728 (2010). Електронний ресурс: <http://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-EN.asp?fileid=17853&lang=en>.

¹⁰ Рекомендація Парламентської асамблеї Ради Європи «Дискримінація на підставі сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності» 1915 (2010). <http://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17854&lang=en>.

позначається терміном «сексуальна орієнтація». Також людство поділяється за так званою «гендерною ідентичністю». Відповідно до Резолюції, «гендер» чи «гендерна ідентичність» – «внутрішнє та індивідуальне відчуття (статева самоідентифікація) кожною людиною власної статі» – тієї «статі», приналежність до якої «відчуває» людина. «Трансгендер» – це той, «чия гендерна ідентичність (самоідентифікація) не відповідає статі, якою він чи вона були наділені при народженні».

Це означає, що законодавче поле Європейського Союзу наскрізь просякнуте гендерною ідеологією і у своїй законотворчості ЄС керується лише доктринами цієї ідеології. Щоб краще зрозуміти, про що йдеться в Резолюції 1728 (2010), потрібно уявити, що таке гендерна ідеологія та яка її базисна позиція. Концепція теорії гендеру – це концепція так званої «соціальної статі». Гендерні ідеологи почали штучно розділяти цілісність значення терміну «стать» (англійською «секс») ¹¹ на два: «стать» («секс») та «гендер» ¹². Термін «стать» став означати лише так звану «біологічну стать» – комплекс відмінностей, що на біологічному рівні відрізняють чоловічу стать від жіночої. Термін «гендер» став означати так звану «соціальну стать» – ту сексуальну роль, яку відіграє або яку хоче відігравати певний індивід у суспільстві ¹³. «Соціальна стать» – «гендер» людини може не збігатися зі «статтю біологічною». Американська транссексуалка Лінн Конвей зазначає: «Коли ви хочете дізнатися, яку стать має людина, запитайте її про це» ¹⁴.

Відповідно до норм людської природи, саме «біологічна стать» і визначає «соціальну стать» індивіда – його суспільну сексуальну функцію. Чоловіки мають поводитися саме як чоловіки, жінки – як жінки. Хлопчиків у суспільстві мають виховувати як чоловіків, дівча-

¹¹ З латини *sexus* – стать.

¹² Англійське слово *gender* походить від латинського *genus* та означає в обох мовах – рід, сорт, вид, різновид. До початку шістдесятих років минулого сторіччя слово «гендер» було терміном, який вживався для розрізнення граматичного роду слів.

¹³ Гендер без прикрас. Через гендерну політику до диктатури гомосексуалізму. – К., 2010-2011. – С. 9. Електронний ресурс: <http://stopgender.files.wordpress.com/2011/04/broshura-gender-bez-prikras1.pdf>.

¹⁴ Ірискіна І., Довгопол Г. Аналіз соціальних потреб трансгендерних людей в Україні // Гендерні перетворення в Україні: осмислюючи стратегію і тактику. – Харків, 2009. – С. 53.

ток – як жінок. Усе інше, що суперечить критеріям природи, є нічим іншим, як протиприродним відхиленням від норми.

Сутність гендерної ідеології прямо протилежна. Вона полягає у «подоланні обов'язкового поділу світу на чоловіків та жінок» і у створенні «*нової людини, яка вільна обирати власну статеву ідентичність*», незалежно від своєї біологічної ідентичності. Біологічна стать, чоловіча й жіноча, більше не можуть і не повинні бути розпізнавальним критерієм людської особи, бо такий критерій є дискримінаційним «*гендерним стереотипом*». Щоб не було «*дискримінації*», щоб була «*рівність*», люди в суспільстві повинні поділятися та ідентифікуватися не за принципом біологічної статі, а лише за принципом «*соціальної статі*» – «*гендеру*». Саме «*соціальна стать*» особи, її так звана «*гендерна ідентичність*» і є її «*справжньою статтю*», її єством, повноцінним вираженням сексуальності особи та проявом її особистості. «*Ти*» – це твій «*гендер*», а не твоя біологічна стать. Саме такою, ким ця особа себе «*відчуває*» – тобто, з яким гендером сама себе ідентифікує – такою її має приймати суспільство, оскільки «*будь-який стиль життя не може вважатися ненормальним*»¹⁵.

Гендерна доктрина стверджує, що людина народжується або безстатевою, або дво- чи декілька статевою і що вона нібито сама може вибирати – бути їй чоловіком чи жінкою або належати до якоїсь «*іншої статі*» чи не належати до «*жодної*». За власним бажанням індивід протягом свого життя може змінювати свою «*соціальну стать*» («*гендер*») чи не обрати жодної (не належати до якоїсь статі – бути «*безстатевою*» істотою або так і не визначитися, до якої статі він належить).

Відповідно до класичної концепції гендеру «*фіксується*», як мінімум, п'ять статей-гендерів: це жіночий, чоловічий, бісексуальний, гомосексуальний та транссексуальний¹⁶. Сучасні гендерні теоретики «*фіксують*» уже приблизно шість десятків гендерів, до складу яких увійшли «*зоофілія*», «*некрофілія*», «*педофілія*» тощо. Для ідеології гендеру саме протиприродна аномальність і є нормою та основою

¹⁵ Константин Штемлер. Анатомия Гендера, или страшная сказка о девочках и мальчиках. Електронний ресурс: http://www.volksdeutsche-stimme.de/presse/gender_171109.htm.

¹⁶ Київський інститут гендерних досліджень: Основи теорії гендеру. Навчальний посібник. – К., 2004. – С. 87, 506.

всієї гендерної концепції. Штучний розподіл людської сексуальності на «біологічну стать» та «стать соціальну» санкціонує визнання за норму поведінки не лише гомосексуалізм, але й будь-яке відхилення на сексуальному ґрунті, включно з тяжкими психічними розладами.

Пункт 3 Резолюції всіх незгідних з поділом людства за так званими «сексуальною орієнтацією» та «гендерною ідентичністю» називає «забобонними», а їхні переконання – «забобонами та дискримінацією ЛГБТ» і вимагає з такими боротися в радикальній спосіб, а також, як стверджується в пунктах 16.12, 16.13, 16.14 Резолюції, нав'язувати всьому європейському суспільству¹⁷ через різноманітні так звані «антидискримінаційні та інформаційно-просвітницькі програми», що явище гомосексуалізму – не відхилення, а природна норма та виховувати в суспільства «терпимість і повагу до ЛГБТ, їхніх прав та способів життя».

Отже, відповідно до офіційних актів Європейського Союзу – Лісабонського Договору, Резолюції В4-0824 & 0852/98, Резолюції 1728 (2010), Рекомендації ПАРЕ 1915 (2010) та інших актів ЄС – терміни «сексуальна орієнтація» та «гендер» разом із похідними від нього, такі як «гендерна ідентичність» – це однозначно гомосексуальні терміни.

Вимоги Європейського союзу до вступу України в ЄС нічим не відрізнялися від вимог до інших країн – найперше, це легалізація гомосексуалізму. Про це виразно сказано в Резолюції Європейського парламенту щодо спільної стратегії Європейського союзу по відношенню до України (С 5-0208/2000 – 2000/2116(COS) від 15 березня 2001 року¹⁸. Пункт 13 Резолюції вимагає від України прийняти законодавчі та оперативні акти для боротьби проти дискримінації також і на основі «сексуальної орієнтації». У реалії це означає визнання Україною за норму способи життя ЛГБТ, їхнього узаконення в країні, нав'язування гомосексуальної ідеології суспільству та покарання всіх незгідних з цим через так зване «антидискримінаційне законодавство».

¹⁷ Через ЗМІ, Вищі, школи, дитячі садочки, державні установи тощо.

¹⁸ Резолюції Європейського парламенту щодо спільної стратегії Європейського союзу по відношенню до України (С 5-0208/2000 – 2000/2116(COS) від 15 березня 2001 року. Електронний ресурс: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/994_493.

Перші кроки до впровадження гомодиктатури в Україні були швидше тактичними, підготовчими. Одним із них був урядовий проєкт¹⁹ Трудового кодексу України²⁰ за № 1038-1 від 28 серпня 2003 року²¹, де в пункті 1 статті 3 заборонено «порушення принципу рівності прав і можливостей, пряме або непряме обмеження прав» на основі так званої «сексуальної орієнтації». Іншим кроком було впровадження до українського законодавства гомосексуального терміну «гендер» в різних варіаціях, таких як: «гендерна рівність», «гендерні дослідження», «гендерна експертиза» тощо.

21 лютого 2005 року Радою з питань співробітництва між Україною та Європейським Союзом Плану дій «Україна – Європейський Союз», схваленого Кабінетом Міністрів України 12 лютого 2005 року²². Відповідно до шостого пункту підрозділу 2.2 Плану, Україна та ЄС домовилися посилити діалог і співробітництво з соціальних питань, забезпечити наближення стандартів України до стандартів та практики ЄС, що стосується також і стандартів так званої «гендерної рівності». Зрозуміло, що сторона-підписант – ЄС термін «гендерна рівність» інтерпретувала відповідно до юридичних норм ЄС – саме як гомосексуальний термін.

І хоча в українських законодавчих актах, зокрема в Законі України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» за № 2866-IV²³ від 08 вересня 2005 року та Постанові Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної програми з утвердження гендерної рівності в українському суспільстві на період до 2010 року»²⁴ № 1834 від 27 грудня 2006 року²⁵, формально значення терміну «ген-

¹⁹ Цей законопроект не був прийнятий Верховною Радою.

²⁰ Урядовий проєкт Трудового кодексу України за № 1038-1 від 28 серпня 2003 року. Електронний ресурс: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=15689

²¹ Проєкт Кабінету Міністрів України.

²² «План дій «Україна – Європейський Союз». Електронний ресурс: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_693/page.

²³ Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» за №2866-IV від 08.09.2005 р. із змінами та доповненнями. Електронний ресурс: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2866-15>

²⁴ Одне із основних завдань Програми – це необхідність адаптації законодавства України до законодавства Євросоюзу у сфері забезпечення «гендерної рівності»; приведення законодавства України у відповідність з міжнародними стандартами у сфері забезпечення «гендерної рівності».

²⁵ Постанова КМУ «Про затвердження Державної програми з утвердження гендерної рівності в українському суспільстві на період до 2010 року» №1834 від 27.12.2006 р.

дер» намагаються подати як соціальний статус чоловіків та жінок, однак стаття 2 Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» фактично впроваджує його міжнародне значення як гомосексуального терміну²⁶.

27 червня 2014 року було підписано Угоду про асоціацію між Україною та ЄС²⁷, а 16 вересня 2014 року її було ратифіковано Верховною Радою та Європейським парламентом. Угода про асоціацію між Україною та ЄС – це міжнародний договір, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України. Відповідно до частини 1 статті 9 Конституції України, міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України. Крім того, якщо міжнародним договором України, який набрав чинності в установленому порядку, передбачено інші правила, ніж ті, що визначено у відповідному акті законодавства України, то згідно із частиною 2 статті 19 Закону України «Про міжнародні договори України» застосовуються правила міжнародного договору²⁸. Таким чином, міжнародні договори завдяки своєму пріоритету над нормами відповідних законодавчих актів України можуть змінювати (змінюють) регулювання правових відносин, установлених законодавством України.

Угода про асоціацію містить в 5 розділі частини 3 дві глави, 20 та 21, додатки до яких, XXXIX та XL²⁹ в розділах під назвою «Антидискримінація та гендерна рівність» впроваджують в законодавство України Директиву Ради Європейського Союзу 2000/78/ЄС³⁰. Ця директива діє в інтересах так званих секс-меншин³¹ та є

Електронний ресурс: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1834-2006-%EF>

²⁶ Стаття 2: «Якщо міжнародним договором України, ... встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору». Міжнародні договори, зокрема Угода про асоціацію України з ЄС, термін «гендер» тлумачать саме як гомосексуальний термін.

²⁷ Угода про асоціацію між Україною та ЄС. Електронний ресурс: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/984_011/paran2530#n2530.

²⁸ Закон України «Про міжнародні договори України». Електронний ресурс: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1906-15>.

²⁹ Додатки до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Електронний ресурс: http://www.kmu.gov.ua/docs/Agreement/Annex_XXVI_to_XLIII_to_Agreement.pdf.

³⁰ Директива Ради 2000/78/ЄС. Електронний ресурс: <http://minjust.gov.ua/file/32391>.

³¹ Забороняє «дискримінацію» на основі так званої «сексуальної орієнтації», впроваджує «гендерну рівність» та проголошує принцип «рівних можливостей» та «рівного ставлення».

одним із ключових провідників інтересів гомосексуалістів в Європі, інструментів гомосексуалізації та гомодиктатури в ЄС. Підписавши та ратифікувавши Угоду про асоціацію, Україна впровадила у своє правове поле міжнародне значення термінів «гендер» та «сексуальна орієнтація».

У статті 417 глави 20 Україна зобов'язується наблизити своє законодавство до ЄС відповідно до додатка XXXIX Угоди. У статті 419, в пунктах l) та m) статті 420 Україна зобов'язується забезпечити «гендерну рівність» та «подолання дискримінації в усіх її формах і проявах». У статті 424 наша держава приймає зобов'язання забезпечувати поступове наближення до права, стандартів та практики ЄС у сфері зайнятості, соціальної політики та рівних можливостей, як зазначено у додатку XL Угоди.

Черговим кроком до гомодиктатури стало ухвалення 13 травня 2014 року Верховною Радою України на вимогу ЄС Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання та протидії дискримінації»³². Ці зміни черговий раз «привели у відповідність» законодавство України до «норм ЄС», так що існуючий до цього більш ліберальний (також прийнятий на вимогу ЄС) Закон України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні»³³ набув суто тоталітарних «антидискримінаційних норм» Євросоюзу, який стане інструментом переслідування тих, хто не визнає гомосексуалізм за норму. Саме через закони подібного змісту, гомосексуалізм встановив свою диктатуру в ЄС.

Базова термінологія цього закону³⁴ – розпливчасті, декларативні, не мають виразно сформульовано значення. За нормами цього закону будь-які думки, переконання, вислови, заяви, наміри чи дії, неприйнятні для ЛГБТ, можна буде визнати «фактом дискримінації» гомо-

³² Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання та протидії дискримінації» (підписаний О. Турчиновим). Електронний ресурс: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1263-18/paran11#n11>.

³³ Закон України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні». Електронний ресурс: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/S207-17>.

³⁴ Базова термінологія Закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні»: «дискримінація», «пряма дискримінація», «непряма дискримінація», «пособництво у дискримінації», «оголошений намір про дискримінацію», «підбурювання до дискримінації», «утиск».

сексуалістів та вжити до них уже «на законних підставах» репресивні заходи.

Також цей закон усуває принцип «презумпції невинуватості» та заперечує сам принцип Права — «ніщо не може ґрунтуватися на припущеннях». Стаття 60 Цивільно- процесуального кодексу України, з внесеними цим законом правками, має антиправовий характер: «У справах про дискримінацію позивач зобов'язаний навести фактичні дані, які підтверджують, що дискримінація мала місце. У разі наведення таких даних доказування їх відсутності покладається на відповідача». Ця норма не лише вводить можливість для безлічі зловживань Правом з боку позивачів, але також тероризування ні в чому не винних відповідачів.

Будь-кого можна звинуватити в дискримінації, лише навівши якісь загальні міркування, які відповідачеві, з огляду на норми закону, спростувати буде практично неможливо. Отже, не гомосексуалісти будуть змушені доводити, що їх дискримінують, а навпаки потрібно буде довести, що ви їх не дискримінуєте. Достатньо, наприклад, аудіозапису проповіді священника, у якій він називає гомосексуалізм гріхом та неприродним явищем, щоб цей священнослужитель виправдовувався, що він не «дискримінує» гомосексуалістів.

Ще одним серйозним кроком, незважаючи на протести церков та громадськості, при прямому порушенні Регламенту Верховної Ради, стало ухвалення (також на вимогу ЄС) так званої «антидискримінаційної», насправді гомосексуальної, поправки до Кодексу законів про працю України під промовистою назвою: Закон України «Про внесення зміни до Кодексу законів про працю України щодо гармонізації законодавства у сфері запобігання та протидії дискримінації з правом Європейського Союзу». Сутність цієї так званої «гармонізації» – заборона так званої «дискримінації» за «гендерною ідентичністю» та «сексуальною орієнтацією» у сфері зайнятості та найманої праці³⁵. Немає жодних виключень і для релігійних організацій.

³⁵ Закон України «Про внесення зміни до Кодексу законів про працю України щодо гармонізації законодавства у сфері. Електронний ресурс: запобігання та протидії дискримінації з правом Європейського Союзу»: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/785-19>.

У реальності це буде означати, що ЛГБТ (як це є в більшості країн Євросоюзу) у будь-який спосіб та в будь-якій формі демонструватимуть свої збочення на робочих місцях, тероризуватимуть та заставлятимуть «*ставитися до них толерантно*» усіх нормальних людей, а їх не буде можливості звільнити з роботи. Вони також будуть «*навчати*» та «*викладати*» в дитячих садочках, школах, вишах тощо. Також їх, як найманих працівників церков чи церковних шкіл, не можна буде в законний спосіб не взяти на роботу чи звільнити з неї. Така практика існує в переважній більшості країн ЄС. Державні структури такого «*працівника*» знову поновлять «*на роботі*», а школа та її адміністрація будуть жорстко покарані за «*дискримінацію*». Таких фактів більш ніж достатньо.

У листі від 26 жовтня 2010 року Вівіан Реддінґ, комісар ЄС з юстиції, фундаментальних прав та громадянства, висловлюючи офіційну позицію Європейської Комісії у відповідь на питання про те, чи вправі польські католицькі школи відмовляти в прийомі на роботу на посаду вчителя відкритому гомосексуалісту, заявила що: «*Комісія не вбачає, яким чином сексуальна орієнтація вчителя може бути розумною і визначальною вимогою до кандидата на робоче місце*»³⁶. Для Вівіан Реддінґ та її комісії «*з фундаментальних прав людини*» є цілком нормальним нав'язувати ідеологію гомосексуалізму католицькій школі, щоб у цій школі «*викладала*» людина, моральні поняття та стиль життя якої абсолютно суперечать християнському віровченню та світогляду. Для них існує лише пріоритет так званих «*прав ЛГБТ*»³⁷.

³⁶ Шість фактов про Соглашение об ассоциации Украины с ЕС и угрозу гомосексуализации Украины. Електронний ресурс: <http://love-contral.org/index.php/docs/issue/1253/>.

³⁷ У 2015 році парламент Ірландії ухвалив закон, який вимагає, щоб католицькі школи надавали «рівні можливості» для викладачів «гомосексуальної орієнтації» при вступі на роботу. Внісши поправку в закон про заборону дискримінації при працевлаштуванні, ірландські законодавці видалили з нього положення, яке раніше існувало в ньому та дозволяло установам використовувати релігійні цінності як причину для відмови у наданні роботи небажаним особам і захист проти скарг на дискримінацію. Електронний ресурс: <http://316news.org/vajniy/parlament-irlandii-obyazal-katolicheskie-shkoly-prinyat-geev-uchitelej/>. В Італії на 28 тисяч євро судом оштрафовано католицьку школу «за дискримінацію лесбійки». У рішенні суду зазначено, «що релігійні організації не мають права ставити працівникам питання щодо їхнього особистого життя, а також не можуть дискримінувати працівників за ознакою «особистого вибору». Такі питання, як користування контрацептивами, послугами абортів, співжиття та розлучення громадян належать до сфери приватного життя, і тому працедавець не може ними цікавитися». Електронний ресурс: <https://www.sedmitza.ru/text/6419743.html>.

Одним із хронологічно останніх і серйозних кроків до гомодиктатури в Україні є урядовий «План дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року»³⁸ від 23 листопада 2015 року, який планує впровадити в Україні «гомосексуальні шлюби» – так звані «одностатеві партнерства» та ювенальну юстицію. У «Плані» широко використовуються гомосексуальні терміни «сексуальна орієнтація» та «гендерна ідентичність». Навіть коротке ознайомлення з цим документом робить очевидним той факт, що цей «План» як єдине ціле нічого спільного зі справжнім захистом прав людини не має та є ще одним інструментом зовнішнього нав'язування Україні та українцям ЛГБТ-збочень та збоченої толерантності.

У пункті 105 «Плану» (підпункт 1), с. 212) держава зобов'язується привести своє законодавство, зокрема Закон України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні»³⁹, «у відповідність з положеннями актів права ЄС» та збільшити перелік «підстав, за якими забороняється дискримінація, включаючи заборону дискримінації на ґрунті сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності, розширення переліку форм дискримінації (віктимізація)⁴⁰». У дійсності це буде означати, що Закон України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» набуде вже виразної прогомосексуальної орієнтації та за своїм змістом стане ще більш репресивним до всіх, хто не сприймає, не вважає стиль життя ЛГБТ та сам гомосексуалізм як такий за норму, а тим більше виступає проти нього – «дискримінує та віктимізує» гомосексуалістів.

Крім того, відповідно до пункту 5 статті 1 цього закону, щодо ЛГБТ можна відкрито застосовувати так звані «позитивні дії», що в реальності означатиме надання повсюдної переваги так званих «прав гомосексуалістів та спільноти ЛГБТ» над природними правами людей, зокрема – над свободою слова, свободою думки, свободою висловлювань, свободою зібрань тощо.

³⁸ План дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року. Електронний ресурс: <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=248740679>.

³⁹ Закон України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні». Електронний ресурс: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5207-17>.

⁴⁰ У кримінологічній літературі віктимізація – це процес та результат перетворення особи або соціальної групи на жертву злочину (злочинних посягань). ЛГБТ всіх, хто не вважає їхній стиль за норму вважають такими, що їх віктимізують.

Зміст урядових поправок до Закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» набуде того значення, що навіть будь-який вислів, спрямований проти гомосексуалізму, може вважатися за «дискримінацію та віктимізацію».

Дуже незрозумілим є 3) підпункт (с. 214), яким планується декриміналізація свідомого зараження носієм інших людей – ВІЛ, інфекційними та венеричними хворобами (вимога скасування статей 130 та 133 Кримінального кодексу України). Напевно Кабінет Міністрів винайшов таке «*фундаментальне право людини*», як «*право свідомо заражати інших невеликовими інфекціями чи венеричними хворобами*» та взявся захищати його.

Під виглядом захисту прав людини та протидії дискримінації (підпункт 6), с. 217)) планується легалізація так званих «одностатевих партнерств». Це означає, що нормальні шлюби як союз чоловіка та жінки будуть на державному рівні прирівняні до співжиття гомосексуалістів, а природні сексуальні стосунки між чоловіком та жінкою будуть прирівняні до збочених протиприродних стосунків.

Далі, у 7) підпункті (с. 218) планується надати дозвіл так званим «*трансгендерам*», які плутають, хто вони, чоловіки чи жінки, усиновлювати дітей, тобто держава планує порушувати право дитини на нормальну природну родину, де є тато і мама, та віддавати дітей на поталу і знуцання гомосексуальним збоченцям.

Також у 8) та 9) (с. 218) підпунктах планується розробити порядок заміни державними органами «*документів транссексуалам*» – чоловікам, які «*відчувають, що вони жінки*» видавати документи, що вони «*чоловіки*», і навпаки. Серед відповідальних за здійснення цих підпунктів, крім Міністерства охорони здоров'я та МВС, лесбійська так звана «*громадська організація «Інсайт»*».

У пункті 106 «Плану» (підпункт 1), с. 220) вказано на необхідність «*проведення інформаційно-просвітницької кампанії з питань рівності та недискримінації*». Таке формулювання для більшості країн Євросоюзу означає тотальне нав'язування через ЗМІ ідеології ЛГБТ.

У пункті 107 «Плану» (с. 221) вказано на необхідність «*безперешкодного доступу кожного до ефективних засобів правового захисту від дискримінації, дотримання і впровадження принципу недискримінації та «культури поваги до різноманітності»*, вжиття заходів «*з подолання в суспільстві стереотипів, які призводять до дискримінації*».

Для цього будуть розроблятися курси «з питань протидії дискримінації для державних службовців», проводитиметься атестація на знання ними «антидискримінаційних норм», будуть проводитися навчання для суддів та правоохоронних органів з «толерантності та антидискримінації» тощо. Заняттями з толерантності планується охопити весь державний апарат та всю країну.

У реальності це означатиме нав'язування на державному рівні суспільству гомосексуальних збочень як норми, переслідування всіх нормальних людей, що не згодні з цим. Пункт 7 «Плану» зачисляє всіх, що не сприймають способів життя ЛГБТ як норми до тих, хто має «стереотипи» – «забобони», до цього числа входять також релігійні та інші переконання, а також природні норми. Цим держава затверджує пріоритет ідеології гомосексуалізму понад усе. Усі, хто хоч у якийсь спосіб заперечує ідеологію ЛГБТ – «стереотипні та забобонні».

У 9) підпункті (с. 223) вказано на необхідність «соціальної адаптації підлітків та молоді, що належать до ЛГБТ». Це означає, що держава фактично визнає гомосексуалізм за природню норму, і замість того, щоб підлітків та молодь, які були зваблені чи згвалтовані збоченцями⁴¹ або мають якісь певні початкові протиприродні гомосексуальні відхилення⁴², адаптувати до нормального незбоченого життя, держава планує їх адаптувати до збочень, зробити збоченцями, просто докалічити їхню психіку та виховати їх гомосексуалістами. Цим також нав'язується суспільству думка, що гомосексуалізм – це норма та що «гомосексуалістами не стають, а народжуються», тому, як стверджують представники ЛГБТ, «неможливо» змінити свою так звану «сексуальну орієнтацію» чи «гендерну ідентичність».

У пункті 39 «Плану» (підпункт 5), с. 92)) намічається вжиття заходів на забезпечення так званих «прав ЛГБТ» на різні «мирні заходи» – «гей-паради» та інші види демонстрації і пропаганди гомосексуалізму. Під цим пунктом також потрібно розуміти забезпечення доступу гомосексуалістів до громадських та навчальних закладів, як це практикується в більшості країн ЄС, «для проведення своїх мирних акцій» з «роз'яснення» викладачам, підліткам та молоді, «що таке

⁴¹ Дуже багато молодих людей, які вважають себе «приналежними до ЛГБТ», були зваблені чи згвалтовані збоченцями в дитинстві або в підлітковому віці.

⁴² Різноманітні відхилення ЛГБТ.

гомосексуалізм та про способи життя ЛГБТ, і що в цьому немає нічого поганого».

У пункті 74 «Плану» (підпункти 1), 2), с. 154, 155) намічається впровадження так званої «ювенальної юстиції». Ювенальна юстиція, як показує практика інших країн, де вона запроваджена, – є невід’ємною частиною гомодиктатури. За своєю суттю, ювенальна юстиція – це ніщо інше, як тоталітарний репресивний інструмент втручання державних ювенальних служб під приводом «захисту дитини та її прав» до справ і життя родини та руйнація цієї родини. Це очевидно в усіх країнах, де практикується ювенальна юстиція. Насправді, ювенальна юстиція не має нічого спільного із захистом прав дитини, вона перетворює дитину на раба, якого можна будь-коли «вилучити з родини». Також ювенальна юстиція потрібна для постачання нормальних дітей із нормальних родин збоченцям-гомосексуалістам для «усиновлення».

В Україні попередні уряди планували ввести систему ювенальної юстиції «континентального типу», основою якої є модель французької ювенальної юстиції. Ось офіційний звіт французької влади про свою ювенальну юстицію. У 2000 році французький уряд під тиском громадськості, що підняла тривогу, звернувся до генерального інспектора в соціальних справах П’єра Навісу та генерального інспектора юридичного відділу Брюно Катала з проханням представити доповідь про стан справ у судах у справах неповнолітніх і в соціальних службах, з приводу розлуки дітей з батьками. Доповідь вийшла обсяжною і шокуючою. У ній, серед іншого, йшлося:

«Колосальну кількість дітей відібрано в батьків і поміщено до притулків та до прийомних сімей. Судді та працівники соціальних служб постійно порушують закон. Між законом і практикою його застосування величезна різниця. В одному і тому ж суді практика одного судді відрізняється від практики іншого. Немає якісного контролю системи захисту дітей та сім’ї. Ніякої поваги до сім’ї, ніякої турботи про неї ювенальна юстиція не проявляє. Прокуратура не може вести спостереження за всіма справами, оскільки їх занадто багато. Соціальні працівники та судді мають повну, безмежну владу над долею дитини. Співробітники соціальних служб часто забирають дітей за

анонімними телефонними дзвінками ... та чи інша сім'я є в небезпеці».

Пункти «Плану» 60 та 105 викликають глибоку занепокоєність «новаціями» Кабінету Міністрів у сфері «охорони здоров'я та захисту особистого життя». У пункті 60 (підпункт 2), с. 116) планується закріпити на законодавчому рівні, що починаючи з 14 років, дитина може самостійно, без згоди (та відома – існує лікарська таємниця) батьків

«приймати рішення щодо власного здоров'я, включно з правом самостійно проходити тестування на ВІЛ та інфекції, що передаються статевим шляхом, туберкульоз та інші соціально небезпечні захворювання, а також проходити відповідне лікування зазначених інфекцій без згоди батьків».

Найперше, постає питання: як і де в такому віці дитина заразилася хворобами, «що передаються статевим шляхом», а також, як дитина може адекватно оцінити стан свого здоров'я та відповідного лікування? У реалії це означатиме, що коли така дитина «лікуватиметься» без відома та згоди батьків, то в кращому випадку вона назавжди підірве своє здоров'я. Такі випадки в країнах ЄС далеко не поодинокі, а в нашій країні, де лікарі не несуть реальної відповідальності за шкоду пацієнту, таких випадків буде більше, ніж достатньо.

Також те, що дитина в такому віці може мати такі жахливі хвороби, уся вина буде лягати в цьому на систему впроваджуваної ювенальної юстиції, яка на практиці забороняє батькам виховувати власну дитину та заохочує дітей нехтувати батьками. У країнах ЄС стало нормою, що діти в такому віці хворіють на такі хвороби. Батьки ніяк не можуть вплинути на дитину, не мають права її контролювати, якимось обмежити її, щось їй заборонити, знати, те, як вона проводить вільний час, з ким спілкується тощо, тому діти часто з раннього віку, підпавши під негативний вплив середовища, починають курити, уживати наркотики та алкоголь, вести статеве життя, навіть у гомосексуальний спосіб. Звідси – такі хвороби та підірване здоров'я з підліткового віку.

У цьому пункті (підпункт 4), с. 117) також планується внести зміни до законодавства, «у якому необхідно чітко визначити, яким чином можна обстежувати і лікувати дитину незалежно від віку, якщо

існує пряма загроза її здоров'ю та життю, якщо законні представники (батьки) виступають проти запропонованих маніпуляцій», та пропонується встановити адміністративну та кримінальну відповідальність батьків за відмову в забезпеченні своєчасного лікування неповнолітніх дітей. На перший погляд ці норми спрямовані проти батьків-нелюдів та бузувирів, що не дбають про дитину. Але в нашій країні, як і в країнах ЄС, таких батьків – поодинокі кількість, яку можна фактично не враховувати. Усі батьки дбають про дитину, її здоров'я та майбутнє. У реалії ця норма швидше за все означатиме, що батьки все менше зможуть контролювати та захищати своїх дітей (що також є частиною системи ювенальної юстиції) від «запропонованих маніпуляцій» лікарів, які на обґрунтований погляд батьків, складають чи можуть скласти загрозу здоров'ю їхньої дитини. Суспільству відомі безлічі прикладів, коли за вини різноманітних «лікарських маніпуляцій», які лікарі наполегливо радили як необхідні для дитини, скільком дітям ці «маніпуляції» підірвали здоров'я, або піддані їм діти стали каліками чи померли. І за це жодної відповідальності ніхто із системи охорони здоров'я не поніс.

Скільки резонансних випадків підірваного здоров'я, каліцтв, смертей зафіксовано суспільством від таких «лікарських маніпуляцій», як «щеплення». Жодної відповідальності з боку держави. Лунають лише безсоромні та безкарні заяви чиновників від Міністерства охорони здоров'я, що «дитина стала калікою чи померла не від щеплення. То лише такий збіг обставин».

Коли наша державна система відверто не дбає про дітей, коли сотні, тисячі дітей просто стають каліками чи помирають, бо в їхніх батьків немає коштів на лікування, коли десятки тисяч об'яв з проханням про допомогу дитині на лікування висять по всій Україні, коли волонтери збирають на це гроші – тоді держава не карає сама себе за недбальство і «відмову від лікування дітей». З існуючою в нас системою «охорони здоров'я», норма про «адміністративну та кримінальну відповідальність батьків за відмову в забезпеченні своєчасного лікування неповнолітніх дітей» просто виглядатиме, з одного боку, як цинізм, а з іншого – як спонукування батьків, щоб вони менше опиралися безвідповідальним та безкарним «лікарським маніпуляціям».

Відверто «ювенальним» є пункт 71 «Плану» (с. 144). Ним планується впровадити «послуги, що базуються на дружньому підході до дитини, насамперед медичні, соціальні, юридичні». У термінах «юве-

нальної юстиції» – «дружній підхід до дитини», це як правило те, що руйнує дитину та її родину. У таких «дружніх до дитини» установах у країнах ЄС дітям роздають презервативи, наркоманам шприци, «у дружніх юридичних установах» учать дітей скаржитися на батьків, складають від імені дітей на батьків позови до суду тощо.

У цьому пункті (підпункт 5), с. 146) також планується сприяння функціонуванню національної дитячої «гарячої лінії». Відповідальними за реалізацію цього підпункту є «Мінсоцполітики» та гендерна структура, так званий «міжнародний жіночий правозахисний центр «Ла Страда-Україна». Функції «Мінсоцполітики» ще більш-менш зрозумілі, а от що робитиме гендерна структура «на цій гарячій лінії» та що вона радитиме дітям – питання швидше риторичне із заздалегідь знайомою відповіддю. Насправді функціонування цієї «гарячої лінії» означатиме узаконене «стукацтво» дітей на батьків, від якого потерпатимуть і батьки, і самі діти, коли проти їхньої родини запуститься репресивний маховик «ювенальної юстиції». Такий невтішний досвід усіх «дитячих гарячих ліній» у країнах ЄС.

Цей короткий аналітичний огляд є лише спробою показати на основі державних законодавчих актів усю загрозу реалії гомодиктатури, яка все більше стає дійсністю для України. То тут, то там, у ЗМІ ми чуємо заклики про «толерантне ставлення до ЛГБТ», про те, «що в гомосексуалізмі немає нічого поганого», що вони «такі ж, як і ми», що «до них та їхнього способу життя потрібно ставитися з повагою та толерантно». Ми читаємо, що відбуваються «спеціально розроблені тренінги з толерантності до ЛГБТ» для держслужбовців, суддів та поліції, що ці тренінги проводять так звані ЛГБТ-активісти⁴³ та що дехто, не витримавши цих збочених «тренінгів», сам звільняється з роботи, а декого звільняють «за нетолерантність». Нам розповідають про «потребу навчання толерантності в школах та вишах» та що такі програми «вже існують та втілюються в життя». З екранів телебачення показують усе більше фільмів, де «нормальні позитивні герої» – це ЛГБТ, а огидні, негативні – або ті, що вірують у Бога, або ті, хто дотримується моральних принципів та не приймає ідеологію ЛГБТ.

⁴³ ЛГБТ-МВС: для нових поліцейських проводять заняття з «толерантності». Електронний ресурс: <http://banderivets.org.ua/lgbt-mvs-dlya-novyh-politsejskyh-provodyat-zanyattya-z-tolerantnosti.html>

Гей паради вже стали для України нормою, незважаючи на широкі протести громадськості. Стала нормою безпосередня участь депутатів Верховної Ради в гей-парадах та просуванні гей-ідеології. Нормою стали заяви Голови поліції про те, що поліція жорстко захищатиме гей-парад у Києві⁴⁴. Цей «жорсткий захист гей-параду» міг спостерігати весь світ, коли на очах Голови поліції та народних депутатів викручували руки, били, кидали на землю мирного противника гей-параду⁴⁵, Нормою вже стають перевага так званих «прав ЛГБТ» над правами людини, у тому числі, і правом на релігію. Через гей-парад у Києві (12 червня 2016 р.), що відбувся в неділю, не пустили до місця звершення богослужіння Єпископа Української Лютеранської Церкви В'ячеслава Горпинчука⁴⁶.

Дехто з високих політиків заявляє, що «краще хай по Хрещатику ходять гей-паради, ніж їздять російські танки»⁴⁷. По Содому й Гоморрі також ходили гей-паради, але давно вже немає ні Содому, ні Гоморри. Їх знищив гнів Божий через їхні ЛГБТ-збочення. Те саме може статися й з Україною, коли її владна вертикаль, шукатиме захисту в гей-парадах та покладатиме свої надії на тих, хто підтримує содомський гріх, а не на Бога. Тим більше, що кожен, ким би він не був, хто в будь-який спосіб підтримує та впроваджує гомосексуалізм у суспільство – він, його родина та його майбутнє покоління – під Божим прокляттям.

Бог – це суб'єкт українського права. Перед Ним, як зазначено в Преамбулі Конституції України, ми всі, у тому числі, і владна вертикаль, несемо відповідальність. Легалізація та визнання за норму гомосексуалізму – порушення Божого Закону, а отже і грубе порушення Конституції України.

Також, відповідно до статті 5 Конституції України, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Український народ постійно виступає проти легалізації гомосексуалізму та не приймає

⁴⁴ Деканоїдзе: поліція жорстко захищатиме Марш рівності. Електронний ресурс: <http://www.pravda.com.ua/news/2016/06/5/7110799/>.

⁴⁵ Полицейский беспредел на глазах у главы Нацполиции. Електронний ресурс: <https://www.youtube.com/watch?v=1-HveWTqdRU>

⁴⁶ Геї не пускають священника на Недільну Літургію в церкву. Київпрайд 2016. Електронний ресурс: <https://www.youtube.com/watch?v=ok3N2C8gJgU>.

⁴⁷ Луценко: Лучше гей-парад на Хрещатике, чем российские танки в центре Киева. Електронний ресурс: <http://interfax.com.ua/news/general/302741.html>.

ЛГБТ-ідеологію, тому владній вертикалі потрібно виконувати волю народу, єдиного джерела влади, а не всупереч їй, впроваджувати в державі гомодиктатуру. Відповідно до статті 15 Конституції України, жодна ідеологія не може визнаватися державою як обов'язкова. Нав'язування державним апаратом протиприродної антилюдської ЛГБТ-ідеології Україні – порушення Конституції України.

Бог – єдина надія України та її порятунк! «Коли не Господь будує дім, даремно трудяться будівничі; коли не Господь береже місто, даремно пильнує сторожа» (Пс. 126: 1), а «ті, що надіються на Господа, не похитнуться» (Пс. 124: 1)!

Список джерел і літератури:

1. **Біблія.** Книги Священного Писання Старого і Нового Завіту: В українському перекладі з паралельними місцями / Переклад Патріарха Філарета (Денисенка). – К.: Видання Київської Патріархії Української Православної Церкви Київського Патріархату, 2004.– 1416 с..
2. Конституція України. Електронний ресурс: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
3. Британский суд отказал христианской паре в усыновлении из-за неприятия гомосексуализма. Електронний ресурс: <http://old.cnlnews.tv/2011/03/02/adoption>
4. Геї не пускають священника на Недільну Літургію в церкву. Київпрайд 2016. Електронний ресурс: <https://www.youtube.com/watch?v=ok3N2C8gU>
5. Гендер без прикрас. Через гендерну політику до диктатури гомосексуалізму. Київ, Україна. 2010 – 2011. с. 9. Електронний ресурс: <http://stopgender.files.wordpress.com/2011/04/broshura-gender-bez-prikras1.pdf>
6. Деканоїдзе: поліція жорстко захищатиме Марш рівності. Електронний ресурс: <http://www.pravda.com.ua/news/2016/06/5/7110799/>
7. Директива Ради 2000/78/ЄС. Електронний ресурс: <http://minjust.gov.ua/file/32391>
8. Додатки до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Електронний ресурс: http://www.kmu.gov.ua/docs/Agreement/Annex_XXVI_to_XLIII_to_Agreement.pdf
9. Ірискіна І., Довгопол Г. Аналіз соціальних потреб трансгендерних людей в Україні // Гендерні перетворення в Україні: осмислюючи стратегію і тактику. – Харків, – 2009.
10. Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» за №2866-IV від 08.09.2005 р. із змінами та доповненнями. Електронний ресурс: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2866-15>

11. Закон України «Про міжнародні договори України». Електронний ресурс: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1906-15>
12. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання та протидії дискримінації» (підписаний О. Турчиновим). Електронний ресурс: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1263-18/paran11#n11>
13. Закон України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні». Електронний ресурс: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/S207-17>
14. Закон України «Про внесення зміни до Кодексу законів про працю України щодо гармонізації законодавства у сфері. Електронний ресурс: запобігання та протидії дискримінації з правом Європейського Союзу». Електронний ресурс: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/785-19>
15. Католическая школа в Италии оштрафована за увольнение учительницы-лесбиянки. Електронний ресурс: <https://www.sedmitza.ru/text/6419743.html>
16. Київський інститут гендерних досліджень: Основи теорії гендеру. Навчальний посібник. – К., 2004.
17. ЛГБТ-МВС: для нових поліцейських проводять заняття з «толерантності». Електронний ресурс: <http://banderivets.org.ua/lgbt-mvs-dlya-novyh-politseyskyh-provodyat-zanyattya-z-tolerantnosti.html>
18. Кримінальний Кодекс України. Електронний ресурс: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>
19. Лісабонський Договір. Електронний ресурс: <http://www.lisbon-treaty.org/wcm/the-lisbon-treaty/treaty-on-the-functioning-of-the-european-union-and-comments/part-1-principles/title-ii-provisions-having-general-application/152-article-10.html>
20. Луценко: Лучше гей-парад на Крещатике, чем российские танки в центре Киева. Електронний ресурс: <http://interfax.com.ua/news/general/302741.html>
21. Парламент Ирландии обязал католические школы принять геев-учителей. Електронний ресурс: <http://316news.org/vajniy/parlament-irlandii-obyazal-katolicheskie-shkoly-prinyat-geev-uchitelej/>
22. План дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року. Електронний ресурс: <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=248740679>
23. «План дій «Україна – Європейський Союз». Електронний ресурс: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_693/page
24. Полицейский беспредел на глазах у главы Нацполиции. Електронний ресурс: <https://www.youtube.com/watch?v=1-HveWTqdRU>
25. Постанова КМУ «Про затвердження Державної програми з утвердження гендерної рівності в українському суспільстві на період до 2010 року» №1834 від 27.12.2006 р. Електронний ресурс: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1834-2006-%EF>
26. Резолюція Європейського Парламенту «Про рівні права геїв та лесбіянок в ЄС» В4-0824 & 0852/98 від 17 вересня 1998 року. Електронний ресурс: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:51998IP0824>
27. Резолюція Парламентської асамблеї Ради Європи «Дискримінація на підставі сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності» 1728 (2010).

- Електронний ресурс: <http://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-EN.asp?fileid=17853&lang=en>
28. Рекомендація Парламентської асамблеї Ради Європи «Дискримінація на підставі сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності» 1915 (2010). <http://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17854&lang=en>
  29. Резолюції Європейського парламенту щодо спільної стратегії Європейського союзу по відношенню до України (С 5-0208/2000 - 2000/2116(COS) від 15 березня 2001 року. Електронний ресурс: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/994_493
  30. Угода про асоціацію між Україною та ЄС. Електронний ресурс: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/984_011/paran2530#n2530
  31. Урядовий проект Трудового кодексу України за № 1038-1 від 28 серпня 2003 року. Електронний ресурс: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=15689
  32. Франція: співробітницю мерії засудили за відмову надати «шлюб» двом жінкам. <http://kyrios.org.ua/news/world/18265-spivrobotnitsju-meriyi-zasudili-za-vidmovu-nadati-shljub-dvom-zhinkam.html>
  33. Шесть фактов про Соглашение об ассоциации Украины с ЕС и угрозу гомосексуализации Украины. Електронний ресурс: <http://love-contraria.org/index.php/docs/issue/1253/>
  34. Штемлер Константин. Анатомия Гендера, или страшная сказка о девочках и мальчиках. Електронний ресурс: http://www.volksdeutsche-stimme.de/presse/gender_171109.htm

